

Сборник съдебна практика

Дело T-320/10

(публикувани откъси)

Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

„Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „CASTEL“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Допустимост — Абсолютно основание за отказ, на което не е направено позоваване пред апелативния състав — Служебна проверка на фактите — Член 76, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009“

Резюме — Решение на Общия съд (шести състав) от 13 септември 2013 г.

Марка на Общността — Процедурни разпоредби — Служебна проверка на фактите — Производство за обявяване на недействителност във връзка с абсолютни основания за отказ — Разглеждане само на изтъкнатите основания

(член 7, параграф 1, членове 52 и 55 и член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 на Съвета)

В съответствие с член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността при проверката на абсолютните основания за отказ проверителите в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), а при обжалване — апелативните състави на Службата, пристъпват към служебна проверка на фактите, за да определят дали по отношение на марката, чиято регистрация е заявена, е приложимо или не някое от посочените в член 7 от същия регламент основания за отказ на регистрация. От това следва, че на компетентните органи на Службата може да се наложи да основават решенията си на факти, на които заявителят не се е позовал. Службата е длъжна да направи служебна проверка на относимите факти, които биха могли да доведат до прилагането на абсолютно основание за отказ.

Въпреки това в производство за обявяване на недействителност Службата не може да бъде принудена да извърши отново направената от проверителя служебна проверка на относимите факти, които биха могли да доведат до прилагането на абсолютните основания за отказ. От разпоредбите на членове 52 и 55 от Регламент № 207/2009 следва, че марката на Общността се счита за валидна до обявяването на недействителността ѝ от Службата след производство за обявяване на недействителност. Следователно тя се ползва с презумпция за валидност, която е логическата последица от контрола, който Службата осъществява при разглеждането на заявка за регистрация.

Тази презумпция за валидност ограничава предвиденото в член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 задължение на Службата за служебна проверка на относимите факти, които биха могли да доведат до прилагането на абсолютните основания за отказ, до проверката на заявката

за марка на Общността, осъществена от проверителите на Службата, а в производство по жалба — от апелативните състави в производството по регистрация на посочената марка. Впрочем, тъй като се презумира, че регистрираната марка на Общността е валидна, лицето, направило искане за обявяване на недействителност, трябва да посочи на Службата конкретните обстоятелства, които биха могли да поставят под въпрос нейната валидност.

(вж. точки 26—28)